

[Henry Christensen.]

medlem hr. Peter Nielsen sagde, at man havde dog i hvert fald ved ændringsforslag nr. 1 igen fået bibragt loven mere karakter af at være en egentlig egnsudviklingslov, end selve lovforslaget havde, da det blev fremsat, så er dette selvfølgelig en indrømmelse af, at lovforslaget, da det blev fremsat, netop havde skiftet karakter fra at være en egentlig egnsudviklingslov til at være en almindelig erhvervsstøttelov. Men desværre må jeg skuffe det ærede medlem hr. Peter Nielsen med at sige, at selv om dette ændringsforslag vel er fremkommet som et udtryk for, skal vi sige en venlighed over for det ærede medlem, så vil det ærede medlem, hvis han vil anvende sit skarp-sindige blik, komme til det resultat, at der står akkurat det samme i ændringsforslaget, som der stod i lovforslaget, som han efter min opfattelse med rette var meget betænkelig ved. Loven får stadig karakter af at være generel, loven bliver stadig formet sådan, at den bare med henvisning til, at det skal være med henblik på markedsforholdenes hensigtsmæssige erhvervsudvikling — sådan står der stadig i bestemmelsen — giver vore statsinstitutioner mulighed for at udpege, hvilke som helst virksomheder de måtte ønske at udpege, og sige: vi vil favorisere jer med lån — og da der ikke bliver flere penge af den grund, bliver det altså en favorisering på andres bekostning. Det er sådanne generelle bestemmelser, loven nu har.

Jeg vil ikke nægte, at der kan være mange områder i vor erhvervslovgivning, hvor vi ikke mindst med henblik på markedsforholdene har brug for, at der vises større velvilje og gives bedre betingelser først og fremmest af generel art, og at det derfor kunne være rimeligt, at man foretog en overvejelse og en afvejning af disse ting ud fra en samlet vurdering; men jeg må meget bestemt advare imod, at man nu i det høje ting vil gennemføre i en lov, der hedder egnsudviklingslov, en hjemmel, der giver en så vidtgående bemyndigelse, som denne lov kommer til at give. Derfor er stillingen desværre stadig væk den, som den har været alt for længe, at man på grund af den halsstarrighed, hvormed man fastholder dette forkerte princip, har afskåret mulighederne for, at der kunne

blive et bredt samarbejde om en god egnsudviklingslov her i landet. Det skyldes først og fremmest denne omstændighed, at jeg må tilråde at undlade at stemme for ændringsforslagene her ved anden behandling, og som allerede oplyst i betænkningen mener vi ikke, så længe det nævnte princip hævdes i lovforslaget, at kunne medvirke til dets gennemførelse.

Knud Thomsen: Jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet nærmest beundringsværdig hurtigt klarede vore egne tanker og de tanker, der er fremført fra forskellig side; desto hurtigere blev vi så altså også klar over, at vi ikke var i stand til at nærme vore tanker til hinanden på nogle ganske bestemte punkter.

Som udtrykt i den nu foreliggende betænkning og som sagt ved første behandling ville vi gerne have forhandlet om muligheden for gennem generelle foranstaltninger at medvirke til en erhvervslokalisering, som ville være rigtig ud fra landsplanlægnings-synspunkter, og konsekvensen heraf ville jo være, at der i visse egne må gives støtte til en egnsudvikling, men vi måtte tage afstand fra, som det allerede er sagt af den ærede ordfører for venstre, hr. Henry Christensen, at gøre det ved garantier og lån til enkeltvirksomheder, hvor ikke ganske ekstraordinære forhold måtte gøre sig gældende. Denne modstand har vi altid haft i mit parti, og den er naturligvis ikke blevet mindre ved den ændring og udvidelse af denne lovgivning, der er sket ved, at man i det foreliggende lovforslag har indbygget og økonomisk udvidet industrilåneloven af 4. april 1960 for at kunne støtte en for hele landet gældende erhvervsudvikling, samtidig med at man i øvrigt gennem lovforslaget forsøger at fremme egnsudviklingen og erhvervslokaliseringen.

Vi er altså fra vor side kun delvis enige i det mål, der søges opnået igennem lovgivningen, og vi er absolut uenige om flere af de midler, der foreslås anvendt. Når man således er uenig og allerede har markeret, som det jo er sket i betænkningen, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, får vi naturligvis heller ingen indflydelse på lovforslagets nærmere udformning. Det er jo nu engang betingelserne. Jeg synes ikke desto mindre, at jeg